

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У
БЕОГРАДУ
Број захтева:
Датум: 29.09.2016. године

Образац 2

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: ЉИЉАНА (ЉУБО) ГАВРИЛОВИЋ
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ЕТНОЛОГИЈА - АНТРОПОЛОГИЈА
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: 50% ПУНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
у које је први пут изабран: 27.11.2012. године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ЕТНОЛОГИЈА - АНТРОПОЛОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.11.2017.
2. Датум и место објављивања конкурса: 13.04.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 14.04.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
<u>1) др Иван Ковачевић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Етнологија-антропологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>2) др Бојан Жикић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Етнологија-антропологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
3) <u>др Љупчо Ристески</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Етнологија - антропологија</u>	<u>Институт за етнологију и антропологију Природно – математичког факултета Универзитета Св. Ђирила и Методија у Скопљу</u>

4)

5) _____

6) _____

_____

_____

_____

3. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 03.05.2016. године

6. Начин (место) објављивања извештаја:ОГЛАСНА ТАБЛА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 29.09.2016. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Љиљане Гавриловић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф.др Војислав Јелић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1738/1-IV/2
29.09.2016. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, је на својој VIII редовној седници, одржаној дана 29.09.2016. године, на предлог Комисије, донело следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Љиљана Гавrilović изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ЕТНОЛОГИЈА - АНТРОПОЛОГИЈА, на Одељењу за етнологију и антропологију, са 50% пуног радног времена, на неодређено време.

Доставити:

- 1x Универзитету у Београду
- 1x Др Љиљани Гавrilović
- 1x Одељењу за етнологију и антропологију
- 1x Стручном сараднику за радне односе
- 1x Шефу Одсека за правне послове
- 1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду, одржаног 14. 04. 2016. године, изабрани смо у комисију за израду извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање и на радно место редовног професора за ужу научну област Етнологија-антропологија. На конкурс, објављен у листу „Послови“ од 13. 04. 2016., пријавио се један кандидат: проф. др Љиљана Гавриловић, ванредни професор Одељења за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду. Након што смо проучили расположиву документацију, подносимо Изборном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

Проф. др Љиљана Гавриловић рођена је 1953. године у Београду, где је завршила основну школу и гимназију природног усмерења (VIII, данас III београдска гимназија). На Одељење за етнологију Филозофског факултета у Београду уписала се 1973. године и дипломирала 1977. године. Докторску дисертацију са темом: *Акварели Николе Арсеновића као извор за проучавање одевања у XIX веку*, одбранила је, на истом Одељењу, децембра 1993. године.

Од 1981.-2000. године радила је у Етнографском музеју у Београду, у Одељењу за документацију, задужена за илустративне збирке – фотодокументацију, збирку стarih фотографија и ликовну збирку. У оквиру музеолошког рада добила је сва стручна звања, закључно са звањем музејског саветника 1996. године, а од 1992. до 1995. године била начелник Одељења за документацију.

Током рада у Етнографском музеју, припремила је више ауторских изложби и учествовала у пројектима Етнографског института САНУ *Етнографска истраживања титовоузичког региона* (1982-1984) и *Етнографска истраживања општина Чачак, Лучани и Горњи Милановац* (1984), као и истраживачким пројектима Етнографског музеја у Београду *Етнографска истраживања Сjenично-пештерске висоравни* (1983-1989.) и *Етнографска истраживања књажевачког краја* (1994-1996.) и пројекту Филозофског факултета *Етнографска истраживања Раса и Новог Пазара* (1982-1987.).

Од 2002. године ради у Етнографском институту САНУ. До краја 2005. године је радила као истраживач у оквиру пројекта *Савремена сеоска и градска култура – путеви и трансформација*, а од почетка 2006. на пројектима: *Србија између традиционализма и модернизације – етнолошка и антрополошка проучавања културних промена* и *Антрополошка испитивања комуникације у савременој Србији*. У циклусу научних пројеката која финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја који траје од 2011. године руководи пројектом *Културно наслеђе и идентитет* (бр. 177026), који је још увек у току.

Од 2013. године ради на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду, у звању ванредни професор, где држи наставу на свим нивоима студија.

У свом досадашњем раду се, веома успешно, огледала у различitim областима истраживања: обичајном праву, материјалној култури, етнографској музеологији и херитологији, балансирајући између европског/метанационалног и националног, као и глобалног, регионалног и локалног погледа на теме којима се бавила. Посебно је значајан њен труд да отвори и потпуно нова поља у домаћој антрополошкој продукцији, као што су испитивање научне фантастике (први рад из ове под области објавила је још 1986. године) или – тренутно актуелно – испитивање виртуелних/дигиталних светова и дигиталне културе у целини. Овај њен рад резултирао је објављивањем осам самосталних књига, више од 100 научних радова, учешћем на великом броју домаћих и међународних конференција, уређивањем зборника и радом у редакцијама научних часописа.

Проф. др Љиљана Гавриловић је током своје каријере показивала високу општу културу, таленат, преданост, колегијалност, иновативност, истрајност и изузетан осећај за тимски, а и академски рад. Радила је у свим институцијама у којима етнолог-антрополог може да буде професионално ангажован: Етнографском музеју у Београду, Етнографском институту САНУ и на Одељења за етнологију и антропологију.

Поред научног рада, проф. Гавриловић је била и друштвено ангажована у примени антрополошког знања и искуства у различитим телима: у Комисији за израду новог Закона о заштити културног наслеђа/Закона о музејима (2008) и у Националном комитету за очување нематеријалног културног наслеђа (2013) Министарства за културу, информисање и информационе технологије РС. Била је и члан УО Етнографског музеја у Београду, успостављајући тако и формалне везе између три водеће етнолошко-антрополошке институције у Србији. Активан је члан Етнолошко-антрополошког друштва Србије, али и Музејског друштва

Србије и ICOM-а, чиме чини видљивијим (не само свој) стручни и научни рад у широј заједници.

Када је о појединачним резултатима научног рада реч, од избора у претходно звање издавајамо монографију „*Стварније од стварног. Антропологија Азерота*“, чланке, уређивачки и менторски рад, прописане критеријумима за стицање звања наставника Универзитета у Београду.

Монографија „*Стварније од стварног. Антропологија Азерота*“ иновативна је по свом предмету (етнографија виртуалних светова дигиталних игара), као и по методолошким интервенцијама у досадашње антрополошко истраживање *стварног живота*, а сложени задатак „припитомљавања“ свог још увек необичног предмета остварује у складном етнографском писму које обједињује многоструке захтеве овога жанра: од дескрипције предмета и увлачења у истраживачку ситуацију, преко аутоетнографских деоница које доприносе презентности и опипљивости обитавања у хибридном стварно-фикационалном контексту, до критичког преиспитивања могућности антрополошке теорије да се оријентише у оваквом садржају.

Ауторки је посебно важно испитивање рационалистичких приговора потенцијално упућених истраживачком избору усмереном на игру и виртуелну стварност, које јасно истиче као баштину пуританске етике и духа капитализма, односно савремених неолибералних захтева за непрестаном радном и животном ефикасности. Насупрот томе, све више грађана савременог „развијеног света“ окреће се управо дигиталним играма као саставном делу властите свакодневице, у складу с фикационалним пројекцијама дистопичне будућности, што не само да научно оправдава избор теме као аутентично антрополошке, него указује и на дубоке повратне учинке које питања виртуалне егзистенције производе на епистемолошку основу антропологије као науке.

Чланци проф. Гавриловић веома успешно повезују различита поља њених интересовања: традиционална знања и вештине и наслеђе са акцентом на његов нематеријални аспект с једне стране и дигиталне и популарне културе с друге, показујући да између ових, наизглед потпуно раздвојених области постоји стална интеракција и преплитање идеја и форми.

У тексту "Омладинске дистопије: Bildungsroman за 21. век" проф. Гавриловић разматра омладинске дистопијске романе настале у првој деценији 21. века, који су наследници традиције Bildungsroman-а и великих дистопија. Она утврђује да се, у овој новој форми жанра, тежиште преместило са одржавања "најбољег од свих светова", односно прилагођавања и уклапања младе јединке у постојећи свет, на обликовање херојевог критичког духа који би требало да резултира како његовим/њеним одрастањем, тако и променом света у коме одраста. Друге две важне карактеристике ових романа које ауторка уочава су су критички однос према прецима и традицији с једне стране и позитивна оцена не-рационалних одлука, оних које се доносе импулсивно и на основу емоција с друге, што указује на напуштање различитих аспеката наслеђа модерног доба (традиција рационализма и романтизма), чиме се поставља оквир за неко ново, другачије виђење света и улоге коју појединач треба да усвоји одрастајући из детета у одраслу особу.

У тексту "Могућност Трећег: нематеријална културна наслеђа Града" ауторка разматра основне концепте перципирања града, пре свега његову поларизација у односу на село и (знатно каснију) поларизацију старих "солидарних" и савремених аномичних градова. Поред тога, она анализира основне смернице и пракса примене Конвенције о о заштити нематеријалног културног наслеђа, углавном базиране на чувању/заштити предмодерних културних елемената и – најчешће есенцијалистички схваћених – групних идентитета, да би показала какве су могућности разраде концептуалног оквира за примену Конвенције на – до сада непрепозната – урбана наслеђа настала на потпуно другачијим премисама, као и какви проблеми и дилеме проистичу из евентуалних таквих покушаја.

"Знање у чежњи за слободом: ограничења приступа знању и борба против њих у доба интернета" је текст у коме се говори о ограничавању приступа знању/књигама у савременом дигитализованом глобалном свету, у коме се приступ знању плаћа и, дефинисањем начина плаћања, строго контролише ко има, а ко нема право на знање. Поред тога, ауторка говори и о борби за слободу речи/знања, односно о акцијама којима се аутори/произвођачи знања и уметности, боре против ограничавања не само слободе говора, него и креативности и иновација, који би требало да буду циљ свих закона о заштити ауторских и интелектуалних права, чија се савремена примена – како се то из анализе види - претворила у сопствену супротност.

У раду "Fan-fiction и колективна креативност" кандидаткиња расправља о фановској продукцији најразличитијих садржаја који настају поводом/око популарних романа, ТВ серија, филмова, дигиталних игара и других медијских производа, не обавезно комерцијалних. Она показује да је ово ново стваралаштво (у потпуности отворено, често неауторизовано и у коме учествује

огроман број људи) у великој мери обликовано онако како су се обликовали продукти тзв. "традиционалних", "народних" култура. Аутор је увек анониман, а успешни радови/доприноси омиљеном свету шире се унутар заједнице која дели иста интересовања. Свако има право да даље додаје, прерађује и утрагајује своја виђења света и приче, а индивидуалне интерпретације само доприносе проширењу знања о свету, његовом схватању и поимању. У раду се пажљиво и прецизно разматрају (претпостављене) вредности ових (пара/претпостављено) уметничких форми, њихов утицај на глобалну популарну културу и њене глокалне деривате.

У чланку "Сан о лепоти и спасавање прошлости: фотографије Петра Аранђеловића", кандидаткиња анализира фотографије Петра Аранђеловића, дворског фотографа, настале крајем 19. века, за које констатује да су много су више од пукних докумената са kraja века, на граници два света: Европе и Оријента. Оне не само да испуњавају услове за реконструкцију и идеалног и оствареног реда у друштву чији су исечци, јер су на њима личности („значајне“ и „обичне“) и тренуци који су се, у том времену и простору, сматрали важним, или бар важнијим од неких других – оне нам истовремено показују на који се начин ту, на конкретном месту и у конкретном времену, схватала и обликовала лепота, односно како су се комбиновала три погледа на свет која су делила исто време и простор: оријентални – владајући до 1878. године, нови грађански – изразито проевропски декларисан и сеоски, још увек обликован углавном у складу са релативно конзистентном традицијом. Новим читањем ових фотографија, она показује да је поновно читање "традиционалних" тема веома плодотворан начин за јасније разумевање не само прошлости него и садашњости.

У чланку "Не-места сачуване прошлости" проф. Гавриловић отвара питање неолибералне употребе културног наслеђу, о коме се све више говори у контексту интензивне, индустриске туристификације наслеђа, чиме се – по њеној анализи – постиже преобликовање процеса заштите из (претпостављено, али и јасно дефинисано различитим међународним и домаћим прописима) непрофитне (и истовемено скупе) делатности, у изразито комерцијализовану активност која мења основну идеју чувања и употребе наслеђа. Она показује како у сукобу основне идеје чувања наслеђа из најразличитијих идентитетских потреба и глобалне глади за егзотиком (била она лоцирана у "велику прошлост" европске антике или средњег века, географску удаљеност малих медитеранских градова/афричких села или неку другу врсту "стране" и "непознате" културе) употребљене у максималном омасовљавању "културног" туризма, локални идентитет губи битку са профитом, чиме се заштићено/сачувано наслеђе претвара у своју супротност: простор (физички, али и културни) који је у потпуности лишен значења, емоција, па тиме и смисла.

У раду "Синтетички светови: културно наслеђе између настајања и нестајања" ауторка расправља о дигиталном културном наслеђу као интегралном делу савремене глобалне и локалних култура: шта се и како може штитити као културно наслеђе унутар стално-флуктуирајућег процеса настајања и нестајања елемената дигиталне културе. По њеном уверењу, дефинисање наслеђа као онога што је значајно за учешће у глобалним процесима, али и за локализацију и идентификацију унутар новонастајућих група заснованих на дељеним интересовањима, представља померање у односу на досадашњу концептуализацију штићеног културног наслеђа, које је углавном било национално конципирано. Она инсистира на чињеници да се при дефинисању дигиталног културног наслеђа може се релативно прецизно утврђивати шта је заиста било/јесте релевантно за развој и уобличавање дигиталне културе (који софтвер, које локације, које игре итд), јер за то постоје не само претпоставке и предубеђења оних који врше изборе, него и стварни (чак и бројчани) подаци о коришћењу, учествовању и имплементацијама, те тако процес заштите дигиталног културног наслеђа излази из досадашњих модела избора онога што се сматра вредним, демократизује се и тиме мења актуелни, већ два века стар, приступ заштити културног наслеђа у целини.

У раду "Нови живот митских бића" ауторка разматра расправља унутрашње везе и паралеле између митских бића из традиционалне/традиционалних културе/култура и савремених пројекција митских бића из фантазијске литературе, односно шире – популарне културе.

Повлачење паралеле између тих, наизглед заборављених традиционалних натприродних бића и вилењака, патуљака, орка, гнома и свих осталих створења која су се из (претежно) европских традиција преселила у савремену популарну културу, она показује да су, упркос драстичној промени начина живота током последњих 150 година, опстале људске потребе, жеље и страхови који се и данас учитавају у њих, на исти или бар врло сличан начин како се то радило од увек. Причајући о њима, друштво прича о себи, покушавајући да разреши наизглед нерешиве проблеме опстанка у неразумљивом и несигурном свету.

У чланку "Антраполог у синтетичком свету", ауторка отвара питања која ће касније детаљно разрадити у монографији, разматрајући на први поглед јединствене методолошке изазове

антрополошких истраживања у дигиталним световима. Како сама каже, рекло би се да нови медиј, који дефинише нови простор и омогућује обликовање нових култура, захтева и нове методолошке алате за прикупљање података, односно за теренски рад. Она, међутим, показује да се у том "новом" простору истраживач сучава са потпуно истим методолошким проблемима као у *било ком* "класичном" истраживању појединачне, специфичне културе, отварајући чак питања валидности многих ранијих истраживања у физичком свету. Ауторка доказује да је и у случају дигиталних култура у потпуности на снази основни постулат теренског етнографског истраживања, које је Малиновски дефинисао још 1922. године: посматрање са учествовањем, инсистирајући на томе да је управо *учествовање* кључно за разумевање онога што се у свету догађа, детаљ који је у многим, пре свега домаћим етнографским истраживањима доследно занемариван.

Сви наведени радови уписани су у следећу табелу која показује испуњеност услова за избор у редовног професора.

**МИНИМАЛНИ КРИТЕРИЈУМИ У ОБЛАСТИ НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА ЗА
ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА У ПОЉУ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ
НАУКА**

1.	научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација	<i>Стварније од стварног. Антропологија Азерота, Посебна издања Етнографског института САНУ 84, Београд 2016.</i>
2.	најмање два рада објављена после избора у звање ванредног професора у научним часописима са SCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета,	
	или	
	најмање три рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком.	1. Omladinske distopije: Bildungsroman za 21. vek, <i>Etnoantropološki problemi n.s. 7</i> (2), Beograd 2012: Filozofski fakultet, 343-358 2. Могућност Трећег: нематеријална културна наслеђа Града. <i>Гласник Етнографског института САНУ LXIII</i> (1), Београд 2015: 73-82. 3. Znanje u čežnji za slobodom: ograničenja pristupa znanju i borba protiv njih u doba interneta. <i>Etnoantropološki problemi n.s. 8</i> (2), Beograd 2013: 427-440.
	или	
	један рад у часопису са SCI листе, односно у часопису са SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета и два рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком.	
3.	најмање два рада објављена након избора у звање ванредног професора у водећем часопису националног значаја у одређеној научној области	1. Сан о лепоти и спасавање прошлости: фотографије Петра Аранђеловића. <i>Гласник Етнографског музеја 84</i> , Београд 2014, стр. 9-20. 2. Fan-fiction i kolektivna kreativnost, <i>III program 154</i> , Beograd 2012, 199-210
4.	најмање два рада са међународног научног скупа објављена у целини	1. <i>Ne-mesta sačuvane prošlosti. Zbornik radova "Muzeji i kulturni turizam. Povezivanje razlicitosti"</i> , 16-23. Beograd: National Committee of ICOM Serbia.

		<p>Regionalna konferencija nacionalnih komiteta ICOMa. Zlatibor 8-10 septembar 2014.</p> <p>2. <i>Sintetički svetovi: kulturno nasleđe između nastajanja i nestajanja</i>. Зборник радова са међународног научног скиупа <i>Простори памћења</i>. Том 2: Уметност - Баштина (ур. Драган Булатовић, Милан Попадић), Београд 2013: Одељење за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду, стр. 209-219</p>
5.	најмање два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини	<p>1. <i>Novi život mitskih bića</i>. "ETNOS", RELIGIJA I IDENTITET: NAUČNI SKUP U ČAST DUŠANA BANDIĆA. Zbornik radova sa naučnog skupa, 207-215. Beograd: Odeljenje za etnologiju i antropologiju, Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu, 2014</p> <p>2. <i>Antropolog u sintetičkom svetu</i>. Kultura 146. Beograd: Zavod za proučavanje kulturnog razvijatka, str. 104-118. 2015.</p> <p>Naučni skup Glasovi sa margine. Fakultet političkih nauka. Beograd, 7-8. jun 2014.</p>
или		
један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини и уређивање тематског зборника радова односно часописа		
6.	уређивање тематских зборника радова/часописа	<i>Antropologija naučne fantastike</i> . (Уредили Ivan Kovačević i Ljiljana Gavrilović) Edicija zbornika „Nova Srpska antropologija“, Zbornik knj.4. Beograd. 2013. ISBN 978-86-88803-41-0
7.	чланство у уређивачким одборима домаћих и међународних часописа, скупова и стручковних удружења, или предавање по позиву на универзитетима у иностранству	<p>Члан уређивачких одбора часописа:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Antropologija</i> (2006-2015) • <i>Etnološko-antropološke sveske</i> (2008-2015) • <i>Гласник Етнографског института САНУ</i> (2003-2015) • <i>Африка</i> (2009-2016)

У оквиру наставне активности, проф Гавrilović држи наставу из два обавезна предмета на основним додипломским, више предмета на мастер студијама и један предмет на докторским студијама. Све те предмете је самостално формирали и континуирано ради на њиховом унапређивању. Др Љиљана Гавrilović приступа настави изразито иновативно, подстичући самосталност у раду код студената, као и њихово укључивање у истраживачки рад. Она стално унапређује методе рада са студентима, обогаћује и осавремењује литературу, подстиче интерактиван приступ у настави, критички осврт и дискусије на часовима. Квалитет педагошког рада др Гавrilović најбоље је потврђен изузетно високим оценама постигнутим приликом досадашњих евалуација наставе од стране студената, као и великим интересовањем студената за њене изборне курсеве.

Од избора у претходно звање проф. Гавриловић је била у шест комисија за одбрану докторских радова, ментор за један одбрањени мастер рад и још 3 која су у току, а била је и ментор током израде већег броја дипломских радова.

Да закључимо: својим укупним ангажманом, проф. Гавриловић успоставља модел комплетног наставника, оспособљеног за самостално извођење и креирање курикулума, извођење и руковођење истраживањима, самоадминистрирање и руковођење

Имајући све наведено у виду, констатујемо да проф. др Љиљана Гавриловић испуњава услове за унапређење и предлажемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да је изабере у звање и на радно место редовног професора за ужу научну област Етнологија-антропологија на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

У Београду, 30. 04. 2016.

проф. др Иван Ковачевић,
Редовни професор Одељења за етнологију и
антропологију Филозофског факултета
Универзитета у Београду

проф. др Бојан Жикић
Редовни професор Одељења за етнологију и
антропологију Филозофског факултета
Универзитета у Београду

Проф. др Љупчо Ристески,
Редовни професор Института за етнологију и
антропологију Природно-математичког
факултета Универзитета „Св. Кирил и
Методиј“, Скопље

САЖЕТАК
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Етнологија-Антропологија
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. Љиљана Гавриловић

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Љиљана Гавриловић
- Датум и место рођења: 10. 08. 1953, Београд
- Установа где је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду, Етнографски институт САНУ
- Звање/радно место: Ванредни професор
- Научна, односно уметничка област Етнологија-Антропологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1977.

Магистеријум:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Место и година одбране: Београд, 1993.
- Наслов дисертације: Акварели Николе Арсеновића као извор за проучавање одевања у XIX веку
- Ужа научна, односно уметничка област: Етнологија-Антропологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

Ванредни професор, 2012.

3) Објављени радови

Име и презиме: Љиљана Гавriloviћ	Звање у које се бира: Редовни професор		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Етнологија-антропологија		
Научне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини	пре последњег избора	после последњег избора	пре последњег избора	после последњег избора	
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини	15+	3		1	
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	10+	2	1		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини		2			
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	5	2			
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини	10+	6			
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини	10+	2			
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	7	1			
Стручне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
пре последњег избора	после последњег избора	пре последњег избора	после последњег избора		
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера					
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора					
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)	6				

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИЈУМИ У ОБЛАСТИ НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА У ПОЉУ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

1.	научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација	<i>Стварније од стварног. Антропологија Азерота,</i> Посебна издања Етнографског института САНУ 84, Београд 2016.
2.	најмање два рада објављена после избора у звање ванредног професора у научним часописима са SCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета,	
	или	
	најмање три рада објављена у часопису међународног значаја верификованих посебном одлуком.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Omladinske distopije: Bildungsroman za 21. vek, <i>Etnoantropološki problemi n.s. 7</i> (2), Beograd 2012: Odeljenje za etnologiju i antropologiju, Filozofski fakultet, 343-358 2. Могућност Трећег: нематеријална културна наслеђа Града. <i>Гласник Етнографског института САНУ</i> LXIII (1), Београд 2015, стр. 73-82. 3. Znanje u čežnji za slobodom: ograničenja pristupa znanju i borba protiv njih u doba interneta. <i>Etnoantropološki problemi n.s. 8</i> (2), Beograd 2013: Odeljenje za etnologiju i antropologiju, Filozofski fakultet, 427-440.
	или	
	један рад у часопису са SCI листе, односно у часопису са SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета и два рада објављена у часопису међународног значаја верификованих посебном одлуком.	
3.	најмање два рада објављена након избора у звање ванредног професора у водећем часопису националног значаја у одређеној научној области	<ol style="list-style-type: none"> 1. Сан о лепоти и спасавање прошлости: фотографије Петра Аранђеловића. <i>Гласник Етнографског музеја</i> 84, Београд 2014, стр. 9-20. 2. Fan-fiction i kolektivna kreativnost, <i>III program</i> 154, Beograd 2012, 199-210
4.	најмање два рада са међународног научног скупа објављена у целини	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Ne-mesta sačuvane prošlosti. Zbornik radova "Muzeji i kulturni turizam. Povezivanje različitosti"</i>, 16-23. Beograd: National Committee of ICOM Serbia. Regionalna konferencija nacionalnih komiteta ICOMa. Zlatibor 8-10 septembar 2014. 2. <i>Sintetički svetovi: kulturno nasleđe između nastajanja i nestajanja</i>. Зборник радова са међународног научног скупа <i>Простори памћења</i>. Том 2: Уметност - Баштина (ур. Драган Булатовић, Милан Попадић), Београд 2013: Одељење за историју уметности Филозофског факултета

		Универзитета у Београду, стр. 209-219
5.	најмање два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини	<p>1. <i>Novi život mitskih bića. "ETNOS", RELIGIJA I IDENTITET: NAUČNI SKUP U ČAST DUŠANA BANDIĆA.</i> Zbornik radova sa naučnog skupa, 207-215. Beograd: Odeljenje za etnologiju i antropologiju, Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu. 2014</p> <p>2. <i>Antropolog u sintetičkom svetu.</i> Kultura 146. Beograd: Zavod za proučavanje kulturnog razvijatka, str. 104-118. 2015. Naučni skup Glasovi sa margine. Fakultet političkih nauka. Beograd, 7-8. jun 2014.</p>
	или	
	један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини и уређивање тематског зборника радова односно часописа	
6.	уређивање тематских зборника радова/часописа	<p>1. <i>Antropologija naučne fantastike.</i>(Uredili Ivan Kovačević i Ljiljana Gavrilović) Edicija zbornika „Nova Srpska antropologija“ , Zbornik knj.4. Beograd. 2013. ISBN 978-86-88803-41-0</p>
7.	чланство у уређивачким одборима домаћих и међународних часописа, скупова и стручних удружења, или предавање по позиву на универзитетима у иностранству	<p>Član uređivačkog odbora časopisa <i>Antropologija</i> (2006-2015)</p> <p>Član uređivačkog odbora časopisa <i>Etnološko-antropološke sveske</i> (2008-2015)</p> <p>Član Uredivačkog odbora časopisa <i>Glasnik etnografskog instituta SANU</i> (2003-2015)</p>

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Проф. Гавриловић се, веома успешио, огледала у различитим областима истраживања: обичајном праву, материјалној култури, етнографској музеологији и херитологији, балансирајући између европског/метанационалног и националног, као и глобалног, регионалног и локалног погледа на теме којима се бавила. Посебно је значајан њен труд да отвори и потпуно нова поља у домаћој антрополошкој продукцији, као што су испитивање научне фантастике (први рад из ове подобласти објавила је још 1986. године) или – тренутно актуелно – испитивање виртуелних/дигиталних светова и дигиталне културе у целини. Овај њен рад резултирао је објављивањем осам самосталних књига, више од 100 научних радова, учешћем на великом броју домаћих и међународних конференција, уређивањем зборника и радом у редакцијама научних часописа. У последњем пројектном циклусу Министарства просвете, науке и технолошког развоја руководила је пројектом, а учествовала је и у више билатералних истраживачких пројеката у региону.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Промишљеност, преданост, методичност и интензивност наставног рада и рада са научно-наставним подмлатком огледају се у успешности кандидата професорке Гавриловић који организовано и на време завршавају своје обавезе, на свим нивоима студија, од основних до докторских. О томе сведочи и број и квалитет научних радова њених сарадника у истраживачким пројектима.

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Квалитет педагошког рада др Гавриловић најбоље је потврђен изузетно високим оценама постигнутим приликом досадашњих евалуација наставе од стране студената, као и великим интересовањем студената за њене изборне курсеве. Од избора у претходно звање проф. Гавриловић је била у шест комисија за одбрану докторских радова, ментор за један обраћени мастер рад и још 3 која су у току, а била је и ментор током израде већег броја дипломских радова.

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Др Љиљана Гавриловић приступа настави изразито иновативно, подстичући самосталност у раду код студената, као и њихово укључивање у истраживачки рад. Она стално унапређује методе рада са студентима, обогаћује и осавремењује литературу, подстиче интерактиван приступ у настави, критички осврт и дискусије на часовима.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Проф. др Љиљана Гавриловић је током своје каријере показивала високу општу културу, таленат, преданост, колегијалност, иновативност, истрајност и изузетан осећај за тимски, научни, а и академски рад. Својим укупним ангажманом, проф. Гавриловић успоставља модел комплетног наставника, оспособљеног за самостално извођење и креирање курикулума, извођење и руковођење истраживањима, самоадминистрирање и руковођење. Због свега наведеног сматрамо да проф. др Љиљана Гавриловић испуњава све услове за избор у звање редовног професора за ужсу научну област ЕТНОЛОГИЈА И АНТРОПОЛОГИЈА.

У Београду,
30.04.2016.

_____
проф. др Иван Ковачевић,
Редовни професор Одељења за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду

_____
проф. др Бојан Жикић
Редовни професор Одељења за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду

_____
проф. др Јулича Ристески,
Редовни професор Института за етнологију и антропологију Природно-математичког факултета
Универзитета „Св. Кирил и Методиј“, Скопље